

दर्शयति । “नास्येष्टापूर्त्तं चीयेते । योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उचैनमेवं वेद” इति ॥

(१०) पुनरपि प्रश्नोत्तराभ्यां वरान्तरं दर्शयति । “तृतीयं वृणीष्वेति । पुनर्मृत्योर्मेऽपचितिं ब्रूहीति होवाच । तस्मै ह्येत-
मग्निं नाचिकेतमुवाच । ततो वै सोऽप पुनर्मृत्युमजयत् ॥ ५ ॥ अप
पुनर्मृत्युञ्जयति । योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उचैनमेवं वेद”
इति । वर्त्तमानस्य मनुष्यशरीरस्य सकृन्मृत्युरवश्यम्भावी, त-
दूर्ध्वं पुनरप्यर्वाचीनजन्मस्वीकारे सति पुनर्मृत्युर्भवति, जन्म-
स्वीकारं विना मुक्तौ सत्यां सोऽयं पुनर्मृत्युरपचीयते । मृत्यो-
रपजयः पुरुषस्यैव जयः । तादृशं ‘पुनर्मृत्योः’, अपजयहेतुं
‘ब्रूहि’, ‘इति’ एषः, तृतीयो वरः । एवं वृणानाय ‘तस्मै’
नाचिकेतसे, पुनर्मृत्युजयहेतुत्वेन तमेव द्विविधं ‘नाचिकेता-
ग्निं’, उक्तवान् । चयनोपासनयोर्मध्ये चयनस्य प्राधान्य-
मुपासनस्योपसर्जनत्वं यस्य पुंसः सम्पद्यते, तस्येष्टापूर्त्तयोर-
क्षयत्वमात्रं चिरं पुण्यलोकमनुभूय पुनर्जन्मस्वीकारः । यस्य
तु उपासनं प्रधानं चयनमुपसर्जनं तस्य ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा
मुक्तिरेव । न तु जन्मान्तरं तस्मान् मृत्युञ्जयेत्येवं वरयो-
र्विभागः । ‘ततो वै’ तस्मादेव प्रधानभूतादुपासनात्, ‘सः’
नाचिकेताः, ‘पुनर्मृत्युः’, जितवान् । अन्योऽपि विद्याप्राधान्ये
सति तदन्मृत्युञ्जयति ॥

(११) अथ प्रजापतिवृत्तान्तकथनमुखेन दक्षिणां प्रशंसति ।
“प्रजापतिर्वै प्रजाकामः तपोऽतप्यत । स हिरण्यमुपास्यत् । त-